

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ ИЗЛОЖБЕ

Кустоска вођења кроз изложбу
Уторком и петком у 18.00 сати
Четвртком у 12.00 сати

Предавања

Средом у 18.00 сати

20. март – Мајчински апел. Портрет краљице
Наталије Обреновић

Проф. др Игор Борозан

27. март – Урош Предић кроз слику
задужбинарства Матице српске
Др Јелена Веселинов

3. април – Дневник из Италије
Др Снежана Мишић

10. април – У књижевном атељеу
Уроша Предића

Проф. др Мирјана Д. Стефановић

17. април – Предићева дела кроз стихове
Милица Милошевић

24. април – Урош Предић и његова дела
у Српској академији наука и уметности
Јелена Межински Миловановић

8. мај – Херцеговачки бегунци
Проф. др Весна Елез

15. мај – Урош Предић као мислилац.
Писма, белешке, мисли
Горан Вујков

22. мај – Искуљење „Каменоване Светог Стефана”
Проф. др Игор Борозан

Ауторска тумачења изложбе

Суботом у 13.00 сати и недељом у 12.00 сати
Проф. др Игор Борозан и др Снежана Мишић

Едукативне радионице за децу

Био једном један сликар. Урош Предић
Суботом у 12.00 сати

23. март, 20. април и 18. мај
Узраст од 5 до 10 година

Максималан број учесника, уз претходну
пријаву: 30 деце
Линкови за пријаву ће бити доступни на
www.sanu.ac.rs

Виртуелна тура изложбе доступна је на
www.sanu.ac.rs

ГМС

Галерија Српске академије
наука и уметности
Кнез Михаилова 35, Београд

Радно време

Понедељак и четвртак

од 10.00 до 16.00 сати

Уторак, среда, петак, субота и недеља

од 10.00 до 21.00 сат

Реализацију изложбе омогућили су
Министарство културе Републике Србије и
Секретаријат за културу града Београда

Медијски покровитељ изложбе
Alma Quattro d.o.o., Београд

Република Србија
Министарство културе

Београд
www.begrad.rs

УРОШ ПРЕДИЋ

Достојанство свакидашњице

12. март – 26. мај 2024.

Галерија САНУ
Кнез Михаилова 35, Београд

У складу с академским начелима која почивају на тријади: добро – лепо – истинито, Урош Предић (1857–1953) је створио најкомплексније ликовно дело у српском сликарству модерног доба. Стварајући непрекидно више од осам деценија, оставио је изузетно богат уметнички опус у којем је остварио високе домете. Уз велике успехе анегдотско-социјалних жанр-композиција, паралелно се изграђивао и етаблирао као један од најтраженијих и најангажованијих црквених сликара, док је у медију портрета визуализовао свет српског грађанства у распону од једног века и постао његов драгоцен хроничар. Истовремено, Предићеве учени, теоријски осврти на природу сликарства, као и умни искази о свом животу и друштву у целини, допунили су и ближе објаснили његово ликовно дело.

Доследан својим начелима у сликарству и уметности, постојан у неговању властитих уметничких квалитета и вредности, нарочито у турбулентној првој половини XX века, Урош Предић је, како су га неки од савременика и доживели, као Сервантесов лутајући витез и вечни сањар Дон Кихот, наставио да делује у простору између својих идеала и друштвене стварности, достојанствено пркосећи у безизлазној борби са „ветрењачама” модерног доба.

Као стипендиста Матице српске у области лепих вештина и уметности, њен „привилеговани” сликар, најпосвећенији настављач традиције сликања портрета часника и добротвора, заслужан за уобличавање Матичиног пантеона, почасни члан, велики добротвор и доживотни почасни председник Музејског одбора, Урош Предић се трајно повезао са Матицом српском и њеном Галеријом, која континуирано баштини сликарев лик и његово дело.

Приликом избора за доживотног почасног председника Музејског одбора Матице српске 1935. године, тадашњи управник Матичиног музеја Фрања Малин је у свечаном говору закључио да је то само мали део признања и захвалности за велике заслуге сликара који је цео свој живот посветио највишим идеалима – лепоти и уметности.

Поред везаности за Матицу српску Предић је био дубоко повезан и са Српском академијом наука и уметности. Његово чланство у Српској краљевској академији потврђивано је у дугом временском периоду. Од пријема за почасног члана 1892. године до коначне потврде статуса редовног члана 1910. и последњег мимохода под сводовима палате Академије 1953. године, текао је слојевит однос уметника и Академије. Поред обавеза редовног чланства које је подразумевало писање аутобиографије, Предић је портретисао и низ значајних чланова и председника Академије, што је потврдило његову водећу улогу у креирању визуелног пантеона српских академика. Велики углед и посебно место Уроша Предића у Српској академији наука и уметности потврђено је изузетним Знаком редовног члана Српске краљевске академије.

Коначно, Предићева јединствена појава у српској култури и уметности доказана је слојевитим деловањем у две најзначајније српске установе просвете, науке и уметности – Матици српској и Српској академији наука и уметности, чиме је утврђено посебно место Уроша Предића у националној повесници.

